

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 195 / 09.06.1999 / GB

ITALSKÝ VOLPINO (Volpino Italiano)

ZEMĚ PŮVODU: Itálie

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 27.11.1989

POUŽITÍ: hlídací a společenský pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 4 evropské špicové
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: italský volpino je jedním z potomků evropských špiců, kteří žili ve střední části našeho kontinentu od doby bronzové a jejichž kosterní pozůstatky jsou nacházeny kolem pozůstatků kulových příbytků. Volpino je tedy potomkem stejných předků jako německý špic, není tedy potomkem německých špiců, ale jejich bratrancem. Byl chován odnepaměti v Itálii a byl oblíben v palácích šlechticů stejně jako v chatrčích chudých, kde byl oceňován především pro svůj hlídací pud a ostrážitost. Byl psem Michelangelovým, a v 18. století také neúnavným průvodcem vozků v Toskánsku a v Latii, vždy připraveným hlasitě oznámit setkání s cizncem, jehož potkali na cestě.

CELKOVÝ VZHLED: malý špic, velmi kompaktní, harmonický, s dlouhou odstávající srstí.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: kvadratická stavba těla, délka hlavy dosahuje téměř 4/10 délky těla.

POVAHA / TEMPERAMENT: velmi vázaný na své okolí a rodinu, velmi temperamentní, živý, veselý a hravý.

HLAVA: jehlanovitého tvaru, délka hlavy dosahuje téměř 4/10 kohoutkové výšky.

MOZKOVNA:

Lebka: je delší než tlama (6,5 : 5), bizygomatická šířka (šířka jařmových oblouků) je větší než polovina délky hlavy (7,3 : 11,5); lebka je mírně vejčitá, a to jak v podélném, tak v příčném směru; čelní vráska je velmi málo patrná; týlní hrbolky je málo patrný. Horní osy lebky a tlamy jsou mírně konvergentní. Kostní hrbolky čela, dobře vyvinuté, sestupují téměř kolmo ke kořeni tlamy.

Stop: poměrně výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: vlhká, chladná, s dobře otevřenými nozdrami. Při pohledu z profilu je ve stejné linii jako je nosní hřbet a nesahá za přední okraj pysků. Je vždy černé barvy, u jedinců s bílou srstí stejně jako u jedinců s červenou srstí.

Tlama: délka tlamy je menší než délka lebky, boční roviny jsou konvergentní, tlama je zašpičatělá. Nosní hřbet je rovný. Při pohledu z profilu je dolní obrys tlamy určen spodní čelistí.

Pysky: při pohledu zepředu spodní okraj horních pysků tvoří rovnou linii. Labiální sliznice není viditelná, takže pysky jsou velmi krátké. Okraje pysků jsou černé.

Čelisti/Zuby: čelisti se zdají nepříliš silné, jsou normálně vyvinuté, vpředu jsou přesně proti sobě. Větve spodní čelisti jsou rovné. Zuby bílé, pravidelně usazené, dobře vyvinuté. Chrup úplný, skus nůžkový. Tolerován je klešťový skus.

Oči: dobře otevřené, normální velikosti, vyjadřující ostražitost a čilost. Kulaté oko, posazené v rovinách tvořících úhel velmi otevřený vzad, oční víčka perfektně přiléhající k oční bulvě. Barva duhovky je tmavě okrová, okraje očních víček jsou černé.

Uši: krátké, trojúhelníkové, vztyčené, s pevnou chrupavkou. Vnitřek ucha směřuje dopředu. Vysoko nasazené, blízko u sebe. Délka uší dosahuje zhruba poloviny délky hlavy.

KRK: délka krku je zhruba rovna délce hlavy. Vždy nesen nahoru. Kůže těsně přiléhající.

TRUP: kvadratické stavby, jeho délka měřená od hrbolku ramenního po hrbolek kosti sedací je rovna délce v kohoutku.

Hřbetní linie: hřbetní linie je rovná, v bedrech mírně konvexní.

Kohoutek: mírně zvednutý nad hřbetní linii.

Záď: navazuje na linii beder. Spádovitost od kyčle ke kořeni ocasu je zhruba 10° pod horizontálu.

Hrudník: dosahuje do úrovně loktů. Žebra dobře klenutá. Sternální oblast je dlouhá.

Spodní linie: od hrudní kosti k břichu stoupá jen pomalu. Vtažení ve slabínách je mírně zdůrazněné.

OCAS: nasazený v prodloužení zádi, nesený stále stočený nad hřbetem. Jeho délka je o něco menší než kohoutková výška.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: v celkovém vzhledu jsou zcela vertikální a rovnoběžné se střední rovinou těla.

Rameno: délka ramenní lopatky je rovna 1/4 kohoutkové výšky a sklon pod horizontálu je 60°.

Nadloktí: delší než ramenní lopatka, sklon pod horizontálu je 65°. Je zhruba rovnoběžné se střední rovinou těla.

Loket: rovnoběžný se střední rovinou těla.

Předloktí: pokračuje ve vertikální linii, s jemnou kostrou. Jeho délka od země k lokti je o málo větší než polovina kohoutkové výšky.

Kloub nadprstí a nadprstí: při pohledu zepředu navazuje na vertikální linii předloktí. Při pohledu z profilu je nadprstí šikmé.

Přední tlapy: oválné, s těsně přiléhajícími prsty. Polštářky a dráčky jsou černé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: při pohledu zezadu musí sledovat zcela vertikální linii od hrbolku kosti sedací k zemi. Pánevní končetiny jsou vzájemně rovnoběžné.

Stehna: jejich délka je rovna 1/3 kohoutkové výšky. Zcela rovnoběžná se střední rovinou těla.

Bérec: jeho délka je o něco menší než délka stehna. Má lehkou kostru a jeho sklon pod horizontálu je 55 až 60°.

Hlezenní kloub: vzdálenost mezi hlezenním kloubem a zemí je o trochu větší než ¼ kohoutkové výšky.

Hlezo: vertikální a zcela rovné, při pohledu zezadu i při pohledu z profilu.

Zadní tlapy: oválné stejně jako přední tlapy, i ostatní charakteristiky jsou stejné.

POHYB: nesmí poskakovat ani v klusu ani v běhu. V jakémkoliv typu pohybu vykazuje dlouhý prostorný krok.

KŮŽE: těsně přiléhající a napnutá, nikde není volná.

OSRSTĚNÍ:

SRST: hustá, velmi dlouhá, velmi rovná a odstávající. Hrubá textura s rovnými tuhými chlupy; nikdy nesmí být spadající; musí být stojící i na místech, kde není příliš mnoho srsti. Tělo budí dojem, že je zasunuto do rukávnicku, především na krku, kde srst tvoří bohatý límec. Lebka je pokryta polodlouhou srstí, která zakrývá nasazení uší. Srst na tlamě je krátká. Na uších je srst velmi jemná a hladká. Ocas je pokryt velmi dlouhou srstí. Na zadní straně pánevních končetin je srst delší.

BARVA:

- čistě bílá
- čistě červená
- šampaňská je přijatelná, ale nikoliv žádoucí.

Světle oranžový odstín na uších je tolerován, ale je považován za nedokonalost.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi: 27 až 30 cm.
Feny: 25 až 28 cm.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- barva nosní houby jiná než černá.
- konvexní nosní hřbet.
- skvrny na rohovce.
- ocas svěšený mezi pánevní končetiny.
- rozdíl proti výšce uvedené ve standardu o více než 3 cm.

DISKVALIFIKUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo přílišná plachost.
- divergence lebečních linií a linií tlamy.
- podkus.
- úplná depigmentace nosní houby nebo okrajů očních víček.
- zcela svěšené uši.
- chybějící ocas nebo velmi krátký ocas, buď přirozeně nebo uměle.
- jiná barva než bílá, červená a nežádoucí šampaňská.

- červené znaky na bílé základní barvě, bílé nebo černé znaky na červené základní barvě.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.